

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktor: Plukovník gšt. František Pohunek.

ČERVENEC-SRPEN 1937.

Major gšt. Bedřich Beneš:

Útok divise v rámci sboru na zběžně opevněné postavení.

(Pokračování.)

Organickými prostředky může tedy 16. divise:

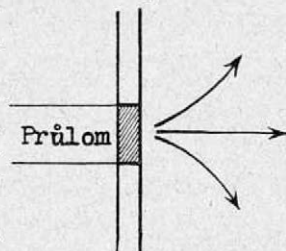
Udělat soustředěnými prostředky průlom na vhodném místě nepřátelské obrany a po průlomu obchvátit křídla průlomu. Tohoto způsobu možno užít vždy, když nemáme dostatek prostředků (pěchoty a dělostřelectva) k útoku na celé frontě. Je nutno mít silné zálohy, které obchvacují. V našem případě by bylo možno tak učinit v prostoru j. od Ríмова a rozšířit průlom na jihovýchod a jihozápad.

Nebo udělat dílčí útoky. To je způsob postupného zdolávání nepřátelského odporu při dostatku pěchoty, ale nedostatku dělostřelectva. Tento způsob znamená však značnou ztrátu času a skoro stejné množství pěchoty jako při útoku na celé frontě. Používá se ho zvláště při útocích na silně opevněné postavení a tam, kde jednotlivé odpory jsou s to bránit se i při obklíčení.

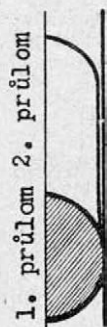
Tyto dílčí útoky mohla by 16. divise konat ve dvou částech terénu: nejprve v západní a střední části, a pak na zbytku fronty. Dělostřelectva je však tak málo, že možno podporovat průlom buď jen ve východní nebo ve střední části. Budou-li vyslány částice doprovodného dělostřelectva do lesů na západě, bylo by možno útočit v západní a střední části soutěsky a pak přeložit palbu na zbytek fronty, t. j. organické dělostřelectvo by mohlo podporovat dílčí útoky nebo průlom fronty, jak bylo uvedeno.

Tyto úvahy umožňují veliteli 16. divise udělat zatím tyto závěry: Vzhledem na celkovou situaci bude 16. divise zítra ráno útočit a s i za těchto podmínek: v součinnosti se 4. divisí pomoci 17. divisi proniknout přes lesy Haspaň a Výholec. Její organické prostředky jí dovolí útočit jen na části fronty, a to buď průlomem těžiště nepřátelské obrany v prostoru Haberlosy a rozšířením úspěchu nebo dílčími útoky zmocnit se nejprve Haberlosů, na Vidnách a pak zámku Sádka a hřbetu jv. od Dvorského rybníka. Tyto způsoby však nezaručují dostatečnou rychlost útoku, která by byla žádoucí vzhledem k situaci 17. divise.

Bude-li divise zesílena hlavně dělostřelectvem — asi 1 děl. plukem — může pak útočit na celé frontě, při čemž bude nejlépe, povede-li nápor podél vých. okrajů Čáslavického a Bolíkovického lesa záložním p. plukem (48).

Obr. 1.

Obr. 2.

B. Mimo to může již nyní velitel 16. divise nařídít:

1. získání východiště,
2. přípravy na noční výpady,
3. přesun p. pl. 48 do prostoru Rokytnice—Zadní hory.

Rozkaz by mohl býti stylisován takto:

16. divise
Čj. 25/3. op. Taj.

Herařtice, 22. květen, 18.15 hod.
(osmnáct patnáct).

Operační rozkaz čís.

Pěší pluk 46 a 47 získají do večera východiště k útoku na čáře: kóta 567, jižní okraj Římovy, kóta 551 a jižní okraj v Horách a vykonají přípravy pro výpady před půlnocí a po půlnoci za tím účelem, aby bylo zajato něco nepřátel a aby byl přezkoušen dotyk.

Místa výpadů: Pěší pl. 46: východní okraj Čáslavického lesa.

Pěší pl. 47: podél polní cesty vedoucí z Visky směrem jižním a silnice u zámku Sádka. Výsledek výpadů hlásí do 1.30 hod. a nejpozději do 4 hod. 23/5. Mimo to ruší na čáře dotyku nepřátelské opevňovací práce palbou a hlídkováním.

Pěší pl. 48 se přesune do prostoru Rokytnice—Zadní hory a tamodtud učiní přípravy k přesunu do východiště v prostoru Římovy.

Dělostřelectvo učiní přípravy k nočnímu rušení cirkulace na silnici Babice—Čáslavice a k rušení zásobování podle rozkazů velitele děl. brigády.

Rozdělovník:

Za správnost
pplk. Z.

Velitel 16. divise
generál Y.

Tento rozkaz možno dodatí telefonem a písemně jej potvrdit.

II. A. Do 19 hod. došly veliteli 16. div. následující zprávy:

Pěší pluk 47 na východě v těsném styku s p. pl. 10 (4. div.) dosáhl koty 551 s. od Římovy a již. okraje lesa v Horách. Na již. břehu Římovského potoka jsou nespočetné zákopy od Čáslavického lesa až po Visku. Podobně na sev. okraji lesa u zámku Sádka. Kulomety z tohoto lesa postřelují podélně jz. okraje lesa v Horách. U kříže 500 m j. od Trojanova mlýna jsou rovněž zákopy a kulometné hnízdo postřelující svahy jz. od koty 551. Drátěné překážky pozorovány nebyly nikde.

Ztráty pěšího pluku 47 jsou asi 6%.

Pěší pluk 46 dosáhl koty 567 a Římovy. Prapor II/46 má kotu 628 v Čáslavickém lese. Vých. nepřítel drží severní okraj Čáslavického lesa a na jižním břehu potoka v. od koty 514 má nespočetné zákopy. Na hřebetě 500 m jv. od Zálušního mlýna je kulometné hnízdo, na kotě 587 pozorovatelná (?).

Ztráty praporu II/46 a III/46 nepřesahují 5%.

Počasí: Jasně, předpověď: jasně, stálé.

B. V 19 hod. došel na velitelství 16. div. rozkaz VI. sboru a přehled zpráv tohoto znění:

VI. sbor
Čj. 36/3 op. Taj.
Mapa: 1:75.000.

Opatov, 22. květen, 18.30 hod.
(osmnáct třicet).

Všeobecný operační rozkaz čís.

(I. část.)

I. Situace a dojem o nepříteli v přehledu zpráv.

II. Sbor porazí záp. skupinu nepřítelů sbíhavým útokem. II. sbor s náporom na směr Třebíč—Jaroměřice připoutá nepřítel a zmocní se nejprve prostoru Mikulovské a Klučovské hory a pak útočí na Jaroměřice—Mysliborice. VI. sbor vede hlavně nápor, prolomí nepřátelské postavení na směr Římov—Babice, obchvátí je od západu a zmocní se komunikačního uzlu Mor. Budějovic.

Vých. hranice II. sboru... zámek Sádek mimo Šebkovic a Lesňky v to.

III. Chci:

a) Útočiti nápořem na směru Rokytnice—Babice, připoutat sem nepřátelské síly a usnadnit útok přes zalesněné pásmo na směru Želetava—Cidlina, resp. útok na nepřátelské křídlo na směru Kninice—Domamil.

I. cíl: vých. okraje Černého lesa—Bolíkovického lesa—Červený les.

b) Zmocnit se Mor. Budějovic (II. cíl) s hlavním nápořem na směru Vel. Radvan—Mor. Budějovice.

IV. Útok bude zahájen po krátké děl. přípravě. H=8.30 hod.

16. divise: Vede nápoř sboru na směru Rokytnice—Babice, prolomí obranná postavení j. od Římov a ovládne prostor u Babic. Připraví se k postupu na směru Babice—Blatnice nebo Mor. Budějovice.

Prostředky: 1 rotu tanků dnes ve 23 hod. v Heralticích, děl. pl. 51 na autech ve 24 hod. v Heralticích, hran. prap. 7 ve 3 hod. 23/5 v Heralticích.

17. divise: S nápořem na směru Kninice—Domamil obchvátí Černý les od jihu a útočí současně na směru Želetava—Cidlina. Po dosažení jižních okrajů lesů se připraví k útoku a vede nápoř sboru na směru Vel. Radvan—Mor. Budějovice.

Prostředky: kul. prapor. V II. údobí děl. pl. 51 bez odd. I/51.

Vých. hranice: Stěměchy—Lesonice—Mor. Budějovice v to, záp. hranice: Výhon (trig. 592), Vranín, Úlehla v to.

Nebude-li nepř. klást odpor po dosažení I. sbor. cíle, postoupí divise na směrech:

17. div. Vel. Radvan—Mor. Budějovice, 16. div. Babice—Blatnice.

18. divise se přesune do prostoru: Vnorovice—Kostelní Vydří, Jarsice—Budišovice.

V. a) S.D. vytvoří 2 skupiny: východní: velitel děl. pl. 406 (bez děl. odd. II/406), pásmo 16. div.,

západní: velitel děl. pl. 125 (II/406 a III/125), pásmo 17. div.

b) S.D. palby protibat. Rušení za 1. sborovým cílem.

DD. palby p. p. a ochrany. DD. 16 umístí aut. děl. u silnice Stěměchy—Markvartice—Rokytnice. Po dosažení 1. sborového cíle odevzdá své posilové děl. 17. div. mimo I./51., jenž zesílí záp. skup. SD.

DD. 17 poskytně za postupu divise lesem palby: 2 lehké děl. odd. SD. a 1 odd. pro 16. div. do prostoru Kozí vrch.

c) Děl. příprava: trvá nejdéle 15. min., skončí v 8.30 hod. (palby protibat. začnou v 8 hod.).

d) Střelivo 16. div.: 1½ p. p....

VI. Skupina SPO. VI, 16, 17 a 18 a sborová rota KPŮV. postoupí jádrem na směru Jemnice—soutěska Nové Sýrovice, zjistí křídlo nepř., získá zprávy a zajistí bok 17. div.

VII. Letectvo: Letka 6 pracuje pro vel. sboru a SD. — Letka 16 (posilová) pro 18. a 17. div.

Požadavky předložte do 20 hod.

Úkoly pro 23/5 podle zvláštního rozkazu.

VIII. Ženíjní vojsko sboru: Úprava silnice Želetava—Mor. Budějovice.

IX. OPL.: DPL. chrání proti pozorování prostor: Římov—Březový les—Rokytnice—Radkovice—Budeč—Krasnice.

VKPL.: SD. a služby.

X. OPŮV. Sborová rota KPŮV. se podřizuje skupině SPO. VI.

XI. Spojení: a) taktické: od západu k východu.

b) SV. 23/5:

VI. sbor: Předín, osa: Želetava—Jakubov.

PZŮ.: Valdorf od 4 hod.

16. div.: Chlistov; osa: Římov—Čáslavice,

17. div.: U Anděla; osa: Želetava—Jakubov,

SPO. VI: Jemnice; osa: Slavíkovice—Vel. Bešov,

18. div.: po přesunu Dačice.

Rozdělovník.

Za správnost

náč. štábu:

plk. Y.

Velitel VI. sboru

generál X. v. r.

VI. sbor.
čj. 23/2 op. Taj.
Mapy: 1:75.000.

Opatov, 22. květen, 18.30 hod.
(osmnáct třicet).

Přehled zpráv čís.
(Výtah.)

- I. Všeobecná situace: Viz průsvitku příl. 1. (Cvič. listy, červen 1937.)
- II. Zjištěné jednotky:
Před VI. sborem jsou pravděpodobně:
III. mot. brigáda v kuloáru Čáslavickém,
I. mot. brigáda mezi Výhonem a Bitovankami.
Cyklisté a jezdeckto (?) v prostoru Meziříčko—Výhon.
- Před II. sborem: Během dopoledne zatlačoval II. sbor prvky VII. mot. brig., které byly odpoledne podchyceny prvky:
3. divise (z. od Klučovské hory),
8. divise (v. od Klučovské hory),
- III. Obranná postavení (průsvitka příloha 1).
Hlavní obranné postavení nepřátelské je patrně na vých. břehu údolí mezi Meziříčkem a Bitovankami, mezi Čáslavickým lesem a zámek Sádkem a na sev. svazích rozvodí Mikulovská hora, Klučovská hora a Valečský kopec.
Toto postavení má největší hloubku v Čáslavickém kuloáru. Obsahuje zde nesusvislé zákopy na čáře dotyku. Více vzadu pak izolované opěrné body. Drátěných překážek není.
- Druhé obranné postavení se organizuje na čáře Radvan—Babice..... Práce o tomto postavení je v začátcích.
- IV. Činnost ÚV. se projevila celkem slabě.
- V. Dělostřelecko: Dělostřelecko zjištěné před VI. sborem je polní dělostřelecko hodnoty asi 2—3 děl. oddílů před 16. div. (průsvitka př. 1).
- VI. Letectvo: Činnost průzkumného letectva celkem slabá.
- VII. OPL.: zvláště silná (dělostřelecká) k večeru v prostoru Mor. Budějovice, Jaroměřice a Hostim.
- VIII. Týl: v Babicích je menší záloha, v Lithoři, Jackově, Mor. Budějovicích, Lukově, Bohušicích a Vědicích byla pozorována auta.
- Mezi Mor. Budějovicemi a Znojmem oboustranný provoz automobilový.
V 18 hod. byly pozorovány proudy aut:
2 km dlouhý, čelem u dv. Dvorka a jedoucí k Hostim,
1½ km dlouhý na silnici j. od Přílohan } jedoucí k Jaroměři.
1½ km dlouhý na silnici v prostoru Lesňanky }
Proud jezdeckto (?) 1 km dlouhý, čelem u Dědic, pochoduující na západ.
- IX. Závěr.
16. a 17. divise je v dotyku s nepřátelským hlavním obranným postavením, na kterém nepřítel bude asi klást odpor. Toto postavení zajišťuje jezď. a cykl. (?) v prostoru Výhon—Budkov.
- Postavení je jen zběžně organizováno a může být přes noc zesíleno záseky v lesích anebo překážkami, zvláště v soutěsce Rokytnice.
- Nepřítel má asi 1 mot. brigádu v záloze v prostoru Hostim (VII.?). Během noci může přeskupit své síly, vytvořit si další zálohy nebo přisunout čerstvé síly.
- Těmito prostředky nepřítel může:
zesílit obranné postavení na čáře dotyku, zvláště před 16. a 17. div.,
obsadit 2. postavení na čáře Radvan—Babice—Mikulovská hora,
zajistit si západní křídlo v prostoru Budkov—Třebelovice,
podniknout protiútok buď do záp. boku 17. div. nebo proti 16. div. z prostoru Babice nebo Červeného lesa.

Za správnost:

Velitel VI. sboru:

C. Činnost velitele 16. divise.

Velitel 16. divise musí nejprve pochopit vůli velitele VI. sboru (úmysl) a uvědomit si, jaký podíl v celkové akci musí splnit 16. divise, t. j. jaký je účel podniků 16. divise. Jde o to, jak pomoci 17. divisi proniknout lesem, aby mohla potom vést úsilí sboru. Tato pomoc se projeví

prostorově, dosáhne-li 16. divise nejméně Kozího vrchu, časově ještě dříve, než 17. divise zdolá nepřátelské odpory v lese;

připoutat společně s II. sborem zálohy nepřítel, aby jich nemohl použít před 17. div., a tak umožnit 17. div. obchvat jádra nepřítel. Připoutání nepřátelských záloh je velmi důležité pro další vývoj událostí, neboť zasadí-li nepřítel zálohy před II. sbor nebo 16. divisi, je situace zralá, aby 17. nebo 18. divise obchvátla nepřítel a tak jej nejsnadněji porazila. (Prolomí-li 16. divise frontu nepřítel u Říмова a svým rychlým postupem ohrozí nepřátelskou obranu jv. od Želetavy a v prostoru Mikulovské hory, přinutí nepřítel k zasazení záloh proti 16. divisi nebo alespoň k vyklizení terénně silné obrany před 17. divisi a usnadní tak postup 17. divise, která se spojí se 16. divisi a společně budou působit do boku nepřítel před II. sborem.

Podle názoru velitele sboru bude nepřítel během akce 16. divise klást odpor na čáře dotyku (ta může být zesílena) a zálohami může nepřítel obsadit postavení u Babic nebo může podniknout protiútok většími zálohami z prostoru u Babic nebo u Červeného lesa.

Celkem se názor velitele sboru, pokud jde o nepřítel, od názoru velitele 16. divise dříve uvedeného neliší.

Dále musí velitel 16. divise pochopit svůj úkol, jež mu velitel sboru dal současně s posilovými prostředky, které dovolují útočit vzhledem na lesy a zúžení pásma divise na celé frontě.

Druh úkolu: Jde o útok, jehož cílem je zdolat nepřátelské odpory a dosáhnout sborových cílů.

Úkol v prostoru. 16. divise se má zmocnit prostoru u Babic s úsilím na směru Římov—Babice v pásmu asi $4\frac{1}{2}$ km širokém, při čemž musí prolomit 1. nepřátelské postavení, zjednat dotyk s 2. nepřátelským postavením, vyvrátit je a pak využít úspěchu. Nejdůležitější je prolomit 1. nepřátelské postavení a zjednat dotyk s 2. postavením. Aby bylo prolomeno 1. nepřátelské postavení, nutno se zmocnit U Dubu. Aby mohl být zjednán dotyk s 2. nepřátelským postavením, nutno se zmocnit prostoru Kozího vrchu. Prostor Kozí vrch musí tedy 16. divise mít, aby splnila účel i úkol. Aby jej jistě dostala, bude nejlépe, vyústí-li nápor divise na Kozím vrchu, a poněvadž podle terénu nejvýhodnější část pro spolupráci zbraní je část střední, bude nejlépe z důvodů operativních i taktických vést nápor všeobecně přes Haberlosy—U Dubu na Kozí vrch. Vést nápor lesem se z důvodů taktických ani operativních nedoporučuje, neboť by nebylo možno nápor urychlit účinnou podporou dělostřelectva, podobně vést nápor ve východní části se nedoporučuje, jednak pro menší operativní terénní význam a výhody, jednak pro boční palby nepřátelského dělostřelectva, jak již bylo řečeno. Zato nutno ve východní i západní části pásma divise nápor divise podporovat útokem, přimykajícím se k hlavnímu náporu divise, t. j. podél okraje lesa a na směru Víška—Tašky. Nasadíme-li na každém ze jmenovaných tří směrů jednu útočnou skupinu pod velením velitele p. pluku, bude divise útočit se 3 p. pluky v 1. sledu.

Dále nutno určit postupné cíle divise: jako 1. cíl se nabízejí čáry na Vidnách—sev. okraj Červeného lesa nebo Kozí vrch—sev. okraj Červeného lesa.

Při volbě cílů nutno si uvědomit, že postupné cíle volíme z důvodů:
 operativních: je-li nutno rozdělit operaci na údobí, změnit nápor a sestavu nebo z nebezpečí reakce nepř. ÚV.,

taktických: k zajištění spolupráce pěchoty a dělostřelectva, neboť vždy, jakmile potřebujeme k dalšímu útoku více než $\frac{1}{2}$ všeho dělostřelectva, musíme volit postupný cíl, aby se mohlo dělostřelectvo přesunout,

technických: hlavně k zajištění soudržnosti 1. sledu a času potřebného k přípravě dalšího postupu.

Při volbě postupných cílů nutno být opatrný, neboť postupný cíl znamená ztrátu času potřebného k uvedení sestavy v další pohyb; tato ztráta času je tím větší, čím vyšší je velitel, který postupný cíl nařizuje.

Pro čáru Na Vidnách—Červený les mluví možnost disharmonie v postupu pěchoty ve vých. a záp. části útočného pásma a po případě i možnost, že prostor U Dubu bude nutno znovu dělostřelectvem připravit, zvláště postaví-li tam nepřítel drátěné překážky. Proti mluví okolnost, že v našem případě nastane změna náporu, sestavy a přesun dělostřelectva až před 2. nepřátelským postavením. Také disharmonie v postupu nemusí nastat, neboť pluky vně náporu divise budou se řídit postupem náporu. Cíl na Vidnách by znamenal ztrátu času a toho by nepřítel mohl využít k odsunu dělostřelectva a k přípravě odvetné akce; proti němu mluví také účel podniku, který žádá, aby 16. divise dosáhla co nejdříve prostoru Koží vrch. Bude však DD. 16 moci podporovat postup 1. sledu až na Koží vrch? Půjde o palby 1—2 lehkých děl. oddílů, zde můžeme využít paleb děl. odd. I/ 51 a umístit 1 lehký děl. odd. divise tak, aby dosáhl prostoru Koží vrch.

Na východě nesmíme volit 1. cíl vzhledem na II. sbor příliš vpředu: poněvadž by však nepřítel mohl použít sev. okraje Červeného lesa jako východiště k protiútku, bude výhodné zahrnout sev. okraj Červeného lesa do 1. cíle.

Časové vymezení úkolu. Je dáno počátkem útoku a služebností vyplývající z účelu útoku: pomoci 17. divisi, zdolat pásmo lesů nejpozději kolem poledne, aby ještě odpoledne mohla vyvinout nápor sboru na Mor. Budějovice. 16. divise musí tedy 23./5. dosáhnout Kožího vrchu ve 12—13 hod. Poněvadž tento cíl je vzdálen 4 km od východiště (jižní okraj Rímovy), mohli bychom tam při rychlosti 100 m za 4 min. být již za 3—4 hod. Proto by bylo nutno vyrazit nejpozději kolem 8—9 hodin. Tato doba je určena sborovým rozkazem. 16. divisi vyhovuje, neboť divisi nutno dát odpočinek, kterého dělostřelectvo využije k nutným přípravám útoku.

Reakce nepřítele při plnění úkolu. Zde nutno počítat hlavně s nepřátelskou odvetnou akcí větších rozměrů. Víme, že nepřítel má v záloze pravděpodobně 1 MB, t. j. nejméně 1 pěší pluk a nejméně 1 dělostřelecký oddíl. V noci se může přeorganisovat a tuto zálohu zvětšit anebo přisunout další síly. Tyto zálohy budou mít patrně jádro v prostoru Hostim, neboť v Mor. Budějovicích a Jaroměři by trpěly naším dalekonosným dělostřelectvem. Jestliže zálohy vyrazí, až začneme útok, potřebuje k dosažení východišť k protiútku:

Udrží-li nepřítel Mikulovskou horu

a) se sev. okraje Červeného lesa nejméně: přesun z Hostimi do Dol. Lažan (12 km na autech) 1 hod., pochod na sev. okraj Červeného

lesa (6 km) 1½ hod., t. j. nejméně 2½ hod., připočítáme-li nakládání a vykládání, tedy nejméně asi 3 hod.

Udrží-li nepřítel Horky

b) s Kozího vrchu: přesun do Litohoře—Jakubova (12 km) = 1 hod., pochod na Kozí vrch (8 km) = 2 hod., připočítáme-li nakládání a vykládání, asi 3—3½ hod. Proti tomu může útočný sled 16. divise dosáhnout Kozího vrchu za 3—4 hod. a sev. okraje Červeného lesa již nejpozději za 2 hod. Záleží tedy na postupu hlavního náporu, proto musíme dát na směr náporu dostatek prostředků jak do 1. sledu, tak dělostřelectva, tak i do zálohy na živění boje. Mimo to nutno si získat zprávy o jednotce v záloze a její zasazení zpomalit dělovou palbou.

*

Tím jsme si učinili představu o útoku na 1. nepřátelské postavení (I. údobí) a zbývá nám učinit totéž pro útok na 2. nepřátelské postavení (II. údobí). Tento útok, k němuž dojde, zvláště obsadí-li nepřítel zálohami 2. postavení, nemožno tak podrobně řešit, jako pro I. údobí. Půjde jen o určení náporu, cíle a přibližné sestavy, hlavně proto, aby se dělostřelectvo mohlo zorganizovat a připravit na II. údobí. Bude-li dělostřelectvo znát hrubé rysy II. údobí, bude přechod z I. do II. údobí rychlejší.

Podle účelu a úkolu pomoci 17. div. a podle dominujícího terénu nutno v náporu pokračovat na směr Kozí vrch—Hvízdalky a jako cíl zvolit východní okraj Doubkové—Brda—Milatice.

Provedení útoku. Bylo již řečeno, že se divise musí zmocnit náporem prostorů Haberlosy, Na Vidnách, U Dubu a Kozího vrchu. Tuto akci nutno svěřit jedné taktické jednotce a čerstvým silám, t. j. p. pl. 48. Akce tohoto pluku však může, jak víme, být ohrožena bočnými protiútoky lokálních záloh z Čáslavického a Bolíkovického lesa. Proto nutno náporový pluk zajistit jinou jednotkou, která vyčistí tyto lesy a bude náporem v lese (hlavně podél východních okrajů) vyvracet možné odpory, které by ohrožovaly bočnými palbami náporový pluk, a tím bude vlastně vyvracet těžiště nepřátelské obrany ve volném terénu v prostorech Haberlosy, Na Vidnách—U Dubu a pomáhat náporovému pluku.

Poněvadž nepřítel může ohrozit protiútokem také východní křídlo náporového pluku, nutno na východu nasadit třetí pluk. Tímto způsobem zajistíme maximálně nápor divise, neboť mu na každém boku bude pomáhat a jej zajišťovat jeden pěší pluk.

Úkoly pluků: střední pluk: vede nápor divise na směr Římov—Kozí vrch, zmocní se Kozího vrchu—Bolíkovice;

západní pluk: zdoláváním odporů na okrajích lesů, kryje střední pluk a pomáhá jeho útoku. Po obsazení prostoru Karlova Studánka zůstane na místě, podporuje palbou útok středního pluku na Kozí vrch a přejde do zálohy divise;

východní pluk: zmocní se zámku Sádka útokem na směr kříž sv. Víška, kóta 570 (Tašky), pomáhá střednímu pěšímu pluku, zmocní se sev. okraje Červeného lesa a prostoru křížku 500 m sv. od Bolíkovického ml.

Hranice mezi pluky: Úkoly pluků a tři různé terénní části doporučují vést rozhraní mezi západním a středním plukem takto: vých.

okraj Čáslavického lesa — rybník Na Vidnách — Koží vrch pro střední p. pluk. Mezi středním a východním plukem: kóta 551, kóta 570 (Tašky) pro vých. pluk.

Prostředky pluků: Aby splnily pluky dané úkoly, musíme jim dát potřebné prostředky. Ty nutno kalkulovat podle nepřátelské síly, podle šířky terénu a vlastních prostředků.

Pluk náporu: Dostane nejvíce prostředků. Aby zdolal nepřítele, který bude nejsilnější v 1. sledu, potřebuje alespoň dvojnásobnou sílu; poněvadž nepřítel může mít v tomto úseku asi 1 prapor (2 roty v 1. sledu), musí mít tento pluk 2 prapory v 1. sledu. Poněvadž jde o útok na obranné postavení ve volném terénu, je třeba, aby každý prapor nedostal větší šířku terénu než 750 m; protože pásmo je 1200 m a jde o nápor, dáme každému praporu šířku asi 600 m. Největší odpor očekáváme v 1. sledu nepřítele; v pásmu středního pěšího pluku jde o dvě návrší (jedno j. od Římovy, druhé jz. od Visky), proto každého návrší bude dobývat jeden prapor. Poněvadž pluk vede nápor divise, dáme mu jeden prapor do 2. sledu jako zálohu k živění boje. Mimo to mu nutno přidělit nejvíce dělostřelectva pro přímou podporu.

Západní pluk útočí většinou v lese na frontě asi 1600 m; bude tu nutno zasadit 2 prapory do 1. sledu. Poněvadž se pásmo zužuje do trojúhelníkové formy, je průbojnost tohoto pluku zajištěna dostatečně, a proto pluku ponecháme k útoku jen dva prapory. Zato bude výhodné podřídit mu doprovodné dělostřelectvo.

Východní pluk má pásmo 2 km. Poněvadž pluk útočí na východním křídle do poloviční hloubky postupu středního pěšího pluku a poněvadž má úkol pomocný, stačí jeden prapor na zámek Sádek a severní okraj Červeného lesa a jeden prapor na hřbet sv. od Čáslavic a hřbet sz. od Loukovic.

(Velitel divise nemusí vždy určovat počet praporů, které pluky 1. sledu mají nasadit do útoku. Bude tak moci učinit jen tehdy, zná-li do té míry nepřátelskou situaci, že je přesvědčen, že naznačený počet praporů nepřátelskou sestavu určitě zdolá. Není-li tato podmínka splněna, je lépe ponechat rozhodnutí veliteli pluku, který zná podrobnou a okamžitou situaci lépe.)

Záloha divise: Zbývají 3 prapory do divisní zálohy. Poněvadž hran. prap. 7 dojde k divisi až ráno, bude nejlépe ponechat jej v záloze a podřídit jeho veliteli záložní prapory. Umístění a pohyb zálohy se řídí zvoleným náparem a předpokládaným použitím zálohy. Poněvadž nápor je veden východně od okrajů lesa, nutno podél nich vést také div. zálohu, abychom prosadili třebaš jejím zasazením vůli velitele divise: proniknouti na tomto směru. Zálohy divise může být také použito při nepřátelských protiútocích, na které by nejlépe mohla působit z okrajů lesa podél svahů. Proto se záloha divise s počátku shromáždí v Březovém lese a bude postupovat podél okrajů lesa podle pokynů velitele divise. Dávat jí nějaký úkol je předčasné, neboť velitel zálohy bude mít spojení s velitelem divise a dostane včas rozkazy. Vzhledem na dotaci útoku p. pl. 47 bude výhodné vést alespoň jeden prapor ze zálohy divise za východním plukem. Tento prapor se přesune na hřbet z. od Dvorského rybníka (místo 1. určení) a bude připraven zasáhnout ve prospěch středního nebo východního pluku.

(Příště dále.)